

РЕШЕНИЕ

№ 2068

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **523** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД[ЕИК], представлявано от управителя П. П. ,чрез юрк. Д. Б. срещу решение № 5227 от 14.11.2023 г., постановено по н.а.х.д.№ 9879/2023 г. от 104-ти състав на СРС, НО.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 002300/15.05.2023 г., издадено от директора на Регионална дирекция/РД/ за областите Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция“Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на касатора,на основание чл.200 от ЗЗП, е наложено административно наказание-"имуществена санкция" в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 15, ал. 1 от ЗЗП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване по същество на друго, с което да се отмени наказателното постановление. Не се претендират се разноски.

Касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява в открито съдебно заседание.

Ответникът – директор на РД за областите Софийска, К., П. и Б. към ГД“Контрол на пазара“ при КЗП, чрез адв. И. А. в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски в размер на 80 лева.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението – правилно и законосъобразно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд фактическа обстановка е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител А. Т. Ш.. Установено е, че при направена съвместна проверка от служители на ответника и служители на НАП и БАБХ на 23.02.2023г. в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място], ул. С. М.“ № 2, стопанисван от „Максима България“ ЕООД , било констатирано, че на щанд в търговската зала са подредени различни видове опаковки ориз, като пред опаковките на ориз „Б.“ –К. , пакетиран от Ф. Д. ООД търговецът не е поставил предварително етикет с продажната му цена Съставен бил АУАН № 002300 от 23.02.2023г. от А. Т. Ш., която приела за извършено нарушението по чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. Въз основа на този акт е съставено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е също така, че действително е извършено нарушението по чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. Изложил е мотиви и за неприложимост на чл.28 от ЗАНН.

Решението на районния съд е правилно.

За да постанови обжалвания съдебен акт Софийският районен съд е приел фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните по делото доказателства. Намерил е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът приел за доказано, че касаторът е осъществил административното нарушение, за което е ангажирана отговорността му и правилно е приложен материалния закон.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон . Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите всеки търговец предварително поставя на видно място в непосредствена близост до стоката нейната продажна цена. Нарушението е безспорно установено и е извършено чрез бездействие. Задължение на търговеца, съответно на неговите служители е да поставят етикети с цените на стоките в близост до тях, а и да следят тези цени да не бъдат преместени или премахнати в процеса на работа на търговския обект. Наложено наказание е съобразено с определения от закона минимален размер.

Съдът намира за неоснователно и искането за приложение на чл.28 ЗАНН. С оглед на

вида на извършеното нарушение и обществените отношения, които засягат същото, не може да се обоснове наличието на маловажен случай по смисъла на чл. 28,ал.1 от ЗАНН. Тези си изводи настоящата инстанция съобразява и с обстоятелството, че като особено важни, мерките за защита на потребителите са определени и в Договора за създаване на Европейската общност (задължителен за Република Б. и приложим за нея съгласно преpraщащата норма на чл. 2 от Акта относно условията за присъединяване на Република Б. и Румъния и промените в учредителните договори) – чл. 153, т. 1 (консолидирана версия), съгласно който с цел подкрепа интересите на потребителите и осигуряването на високо равнище на защита на потребителите, Общността съдейства за закрила на здравето, сигурността и икономическите интереси на потребителите, както и за развитието на тяхното право на информация, просвета и самоорганизиране с цел защита на техните интереси. Политиката за защита на потребителите се определя като хоризонтална такава, която следва да се взема под внимание при определянето и осъществяването на другите политики и действия на общността – чл. 153, т. 2 от Договора за създаване на Европейската общност (консолидирана версия). Че политиката за защита на потребителите е особено важна следва и от възможността националните законодателства на държавите-членки на Европейския съюз да въвеждат по-стриктни защитни мерки за защита на потребителите – чл. 153, т. 5 от Договора за създаване на Европейската общност. Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д,ал.1 вр.ал. 4 и ал.5 ЗАНН на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5227/14.11.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 9879/2023 г. от СРС-НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 /осемдесет / лева. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :